

Klimaskremslene er uriktige

Av Petter Tuvnes, Teknamedlem og klimarealist, 2012-08-27

Magasinet Tekna nr. 3 2012 var nesten i sin helhet viet den ikke beviste hypotesen om at utslipp av CO₂ fra menneskenes bruk av fossil energi skal føre til dramatisk global oppvarming og katastrofale klimaendringer en gang i nærmeste fremtid. Men Tekna berørte ikke den vitenskapelige holdbarheten i dette. Vitenskapen om dette er ikke avgjort, selv om autoritære personer som Al Gore og Gro Harlem Brundtland har hevdet det. Generelt så er vitenskap aldri avgjort, og Tekna kan ikke presentere noe så ensidig propaganda for medlemmene i en slik politisk kontroversiell sak uten å tillate motforestillinger.

I dette motinnlegget presenteres argumenter, resultater av målinger og forskning som viser hvorfor CO₂ ikke kan være noen trussel for global temperatur og klima. Essensielle konklusjoner man kan trekke er:

- Global temperatur har ikke steget signifikant på 17 år på tross av jevn øking av CO₂.
- Korrelasjon mellom CO₂ og global temperatur er dårlig
- Klimaalarmister og miljøfanatikere har skapt en ubegrunnet hysterisk frykt for den livsviktige gassen CO₂ og bruk av fossil energi.
- Klimamodellene stemmer ikke med virkelig utvikling og målinger av klimaparametere.
- Det finnes ikke bevis for at CO₂ har noen virkning på klima.
- Det er avslørt mange tendensiøse påstander, usannheter og etter manges mening også juks fra klimaalarmister og FNs klimapanel IPCC.
- Det er hovedsakelig naturlige årsaker til endringer i global temperatur og klima som dominerer både nå og tidligere.
- Påvirkning fra solen, astronomiske fenomen, kosmisk stråling, hav og skyer gir gode forklaringer på endring i global temperatur og klima, - forklaringer som stemmer med faktiske målinger.
- Ressursene som brukes på klimahysteriet (tid, krefter og penger) kan brukes på reelle problem som å bekjempe sult, sykdom, fattigdom, energimangel etc., samt motvirke negative endringer som følge av naturlige vær- og klimavariasjoner.

Global temperatur og klima har endret seg i alle de 4,5 milliarder år som jorden har eksistert, og mye raskere og mer dramatisk enn nå, uten at temperatur eller klima har «løpt løpsk» slik enkelte dommedagsprofeter frykter (Al Gore, NASAs James Hansen, FN IPCC, World Wildlife Fund (WWF), Greenpeace, Bellona, Naturvernforbundet m.fl.). F.eks. var det 25 °C og palmetrær i Antarktis for 53 millioner år siden i følge [BBC](#). Dagens klimaendringer er langt fra noe enestående som aldri før har hendt, som det hevdes i klimapropagandaen.

I de over 10 årene man har forsøkt å måle virkningen av endringer i CO₂ på global temperatur ved hjelp av satellitter så har det ikke vært mulig å finne noen virkning av CO₂ (Dr. Roy W. Spencer, UAH).

På tross av at CO₂ har økt med 2 ppm/år så har temperaturen vært den samme i over 15 år. Det er da tåpelig og naivt av FN IPCC og deres meningsfeller å tro at man kan styre klimaet ved å endre CO₂-innholdet i atmosfæren med noen få ppm. Klima er avhengig av mye mer enn bare CO₂ og global temperatur, bl.a. sol, hav, skyer.

Ingen signifikant global oppvarming siden 1995

Professor i fysisk geologi ved UiO, Ole Humlum, har på sin nettside www.climate4you.com samlet en mengde fakta og data om global temperatur, klima og CO₂ fra over 400 000 år tilbake. Figur 1 nedenfor, gir en oversikt over global temperatur og CO₂ i atmosfæren fra 1958 til nå. Lederen for HadCRUT3-målingene, vist i figuren, klimaalarmist dr. Phil Jones, beryktet fra Climategate skandalene, har noe motvillig innrømmet at det ikke har vært noen signifikant global oppvarming siden 1995.

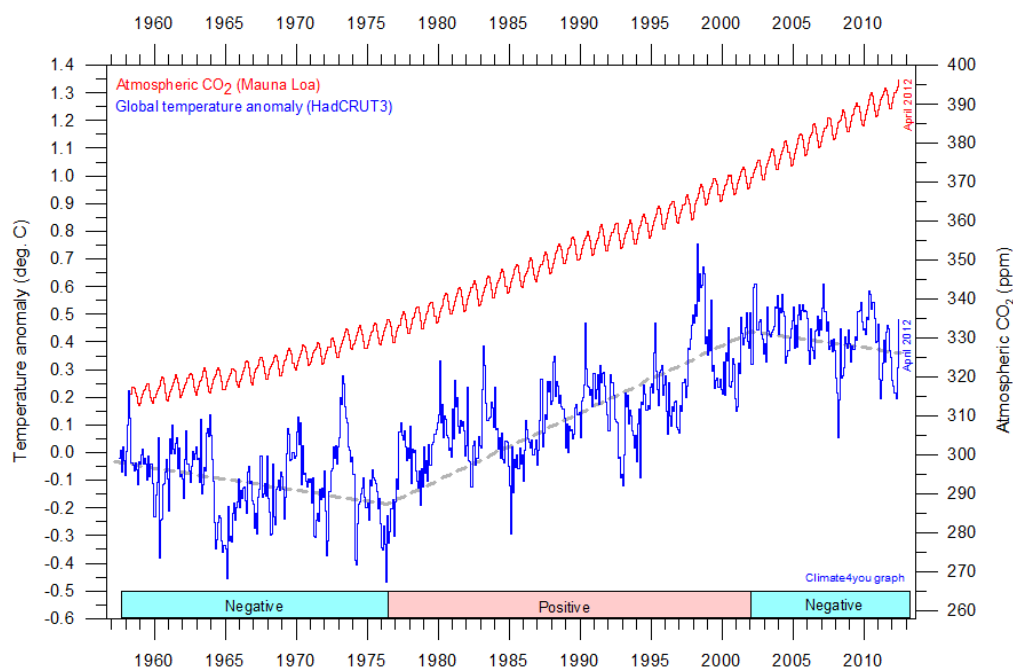

Fig. 1. Global temperatur, utvikling siden før 1960 (www.climate4you.com)

Fig. 1 viser også at det for tiden er negativ sammenheng (korrelasjon) mellom øking av CO2 og global avkjøling. Det var det også fra 1940 til 1970-årene da flere klimaforskere skremte med ny istid, og da IPCC hevder at menneskeskapt CO2 begynte å bli av problematisk betydning.

[Anthony Watts](http://www.wattsupwiththat.com) (som driver verdens mest leste nettsted om klima og vitenskap www.wattsupwiththat.com) og medarbeidere har nå funnet ut at de offisielle temperaturverdiene fra værstasjoner i USA, utgitt av NOAA, viser 50 % for høy temperaturøkning siden 1979 p.g.a. dårlig plasserte målere på kunstig oppvarmede steder og manipulering av målingene. Tilsvarende dårlige målinger kan man forvente finnes fra resten av verden. Nylig ble forskningsresultat presentert av [Steirou og Koutsoyiannis](#) ved European Geosciences Union Meeting som viste at temperaturøkningen de siste 100 år bare har vært på 0,42 °C, mot IPCC sine påstander på 0,7 – 0,8 °C. Forskerne har funnet at 2/3 av temperaturmålingene fra værstasjoner har vært justert på tvilsomt grunnlag, noe som har resultert i overdreven økende trend, lavere negative trender eller forandring fra negativ til positive trender.

Forskjell på teori og praksis

Teoretisk er CO2 en drivhusgass i den forstand at når CO2-molekyler utsettes for varmestråling absorberes noe av energien og stråles ut igjen i alle retninger. CO2-molekylene kolliderer også med atmosfærens molekyler og gir noe kinetisk/termisk energi. I de nederste km av troposfæren er det sterk konveksjon som er hovedmekanismen for varmetransport. Latent varme bundet i vanndamp som kondenserer i skyer er også en del av denne prosessen. Først høyere opp begynner utstråling av infrarød stråling fra CO2-molekyler å bli en gradvis mer dominerende mekanisme. Utstråling er proporsjonal med temperaturen i 4. potens. I den grad mer CO2 gir økt adsorpsjon og mer varme så vil atmosfærens temperatur stige og sende ut mer stråling. Temperaturprofilen og eventuell endring av denne i hele atmosfæren vil være bestemmende for effekten av økt CO2. Tilsvarende betraktninger gjelder for vanndamp, men der kompliseres bildet ytterligere av hele skymekanismen og den vanndampmengden som blir værende i de øvre deler av troposfæren der utstrålingen foregår. Tilsvarende variasjoner finnes i stratosfæren. Dette er meget kompliserte prosesser som langt fra er fullt ut forstått. Hvis de hadde vært det ville nok den manglende detaljerte beskrivelsen av dette foreligget for lenge siden fra IPCC.

Beregningsmodellene for mekanismene i atmosfæren gir derfor ikke noe korrekt bilde av disse essensielle prosessene, og dette står også entydig i de faglige delene av IPCC-rapporten. Ligningene beskriver ikke den reelle verden. Det er dette som gir uoverensstemmelser mellom IPCCs påstander og satellittobservasjoner av

utstrålt energi over de siste ca. 15 år, som ifølge professor i meteorologi Richard Lindzen, MIT, gir en observert redusert effekt av IPCCs estimerte "teoretiske" effekt.

Effekten av CO₂ i atmosfæren skal ifølge teorien være at en dobling av CO₂ fra de 390 ppm (milliondeler) vi har i dag bidra med en øking av global temperatur på ca. 1 °C. CO₂ i atmosfæren fra menneskelig aktivitet er p.t. ca. 15 ppm. 1 °C er i størrelsesorden samme oppvarmingen fra lille istid til nå (0,8 °C), og ikke særlig dramatisk. FNs klimapanel IPCC anser en fremtidig øking på mindre enn 2 °C som akseptabelt.

Teorien om katastrofal global oppvarming forutsetter at det er en forsterkende effekt av vanddamp, som er en mye sterkere drivhusgass. Høyere temperatur skal føre til mer avdampning fra havet og dermed også forsterket øking av global temperatur med en faktor på 3, til 2,1 – 4,4 °C hvis CO₂ fordobles, avhengig av hvilken klimamodell som benyttes. Denne forsterkende effekten finnes det ikke bevis for!

Mer vanddamp gir også mer skyer og nedbør, og effekten av skyer er usikker. Høye skyer skal gi mer oppvarming, mens lave skyer gir mer refleksjon av solstråling, noe som gir mindre oppvarming av hav og land, og dermed lavere gjennomsnittlig døgntemperatur. 60 – 70 % av jordens overflate er til enhver tid dekket av skyer.

De teoretiske modeller for global oppvarming fra FNs klimapanel IPCC 1990 har vist seg å spå feil temperaturutvikling i forhold til faktisk målt temperatur, se fig. 2. IPCC spådde i 1990 at det skulle bli ca. 0,8 °C varmere enn det er nå i 2012. Resultatet ble ca. 0,3 °C, og temperaturen har ikke økt signifikant siden 1995. IPCC har hele tiden justert modellene, uten særlig godt resultat.

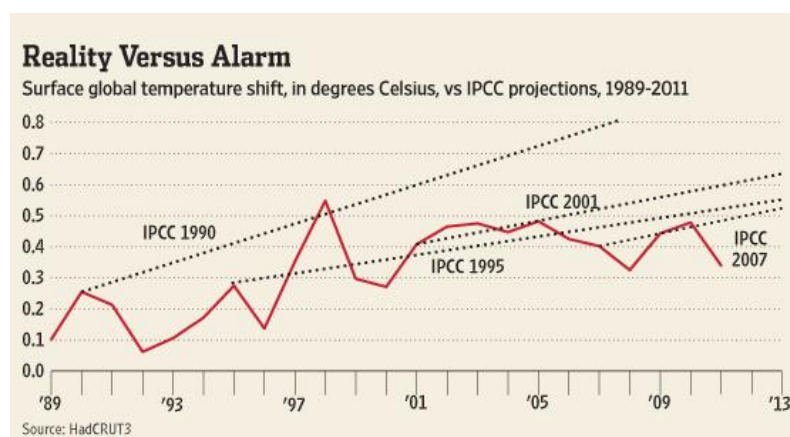

Fig. 2. Spådommer om global temperature fra FNs klimapanel IPCC.

Alabama State klimatolog Dr. John Christy holdt nylig en presentasjon for Senatet i USA som viste en sammenstilling av klimamodeller og temperaturer målt med landstasjoner og satellitter, se fig. 3. De fleste klimamodeller bommer totalt, og målingene på land ligger over satellittmålingene med 0,1 – 0,2 °C. Forskjellen mellom målinger på land og med satellitt kan skyldes de omfattende manipulerende justeringer som er foretatt med landmålingene. Justeringer som i hovedsak er gjort av klimaalarmister, som NASAs James Hansen, for å forsøke å bevise at oppvarmingen har vært større enn den faktisk har vært.

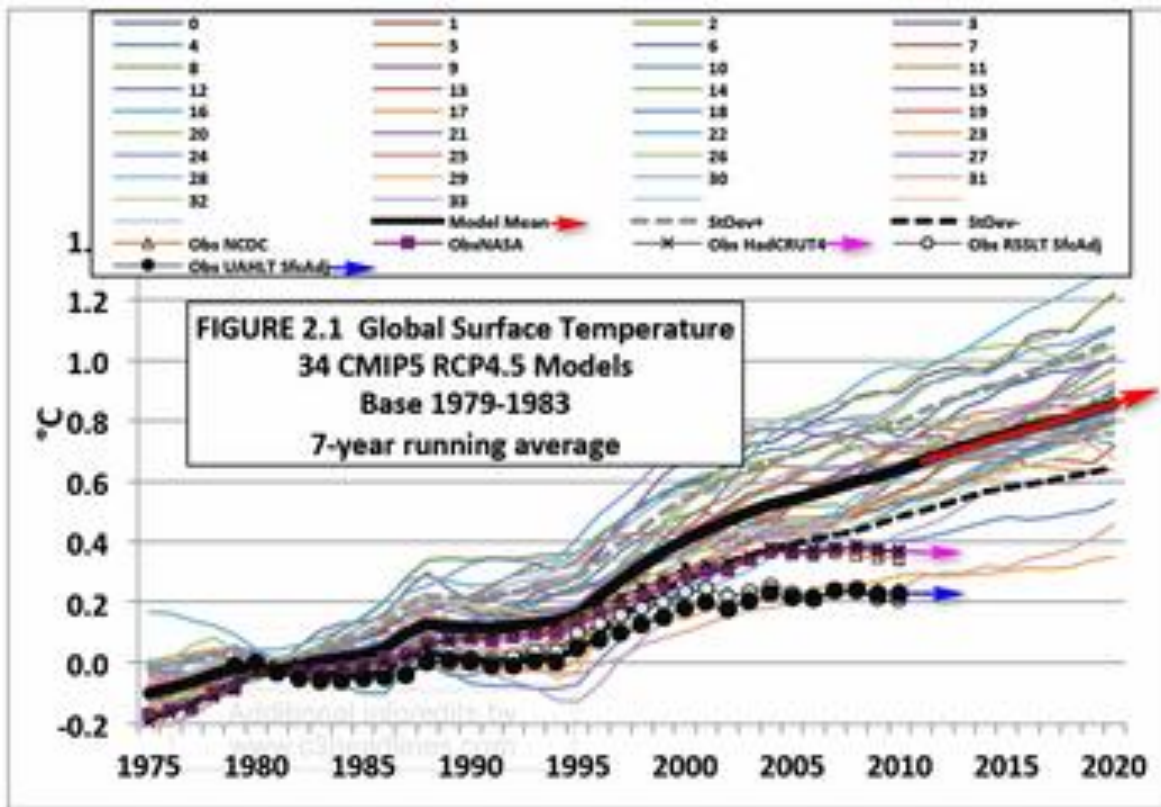

Fig. 3. Klimamodeller og virkelig målt temperatur (klimatolog [Dr. John Christy, presentasjon for US senate, 2012](#))

Statistikeren professor [Ross Mc Kitrick og Lise Tole](#) har analysert 23 klimamodeller brukt av IPCC i 2007-rapporten og funnet at alle, bortsett fra 2, er like dårlige til å spå hvordan global temperatur har utviklet seg som bruk av tilfeldige tall (Climate Dynamics, 2012). En modell viste sågar motsatt tendens. Ross McKitrick og Steve McIntyre avslørte også at Michael Mann's hockeykølle temperaturkurve, som fjernet varm middelalder og lille istid, var basert på alvorlige metodiske feil, dårlig datahåndtering og selektiv valg av data. Det var i alle fall manipulerende, men mange mener at det var juks, ref. boken «The Hockey Stick Illusion». M. Mann brukte årringer fra trær som utgangspunkt for å konstruere en temperaturkurve som lignet en liggende ishockeykølle. Andre studier av tre-årringer har vist en annen temperaturutvikling i de siste 2000 år, se fig. 4 fra [professor dr. Jan Esper et. al., Johannes Gutenberg University, Mainz](#). Denne kurven viser ingen dramatisk temperaturstigning nå, - tvert imot så har temperaturen avtatt siden år 0, og dette bekreftes av [120 andre studier](#) (Joanne Nova). Global temperatur over 750 millioner år har variert +/- 8 °C rundt et gjennomsnitt på 18 °C (Scotese, 1999), og CO2 har for det meste variert etter at temperaturen har endret seg. Dette tyder på at forholdene på jorden er innrettet med selvregulerende mekanismer, som bl.a. skyer.

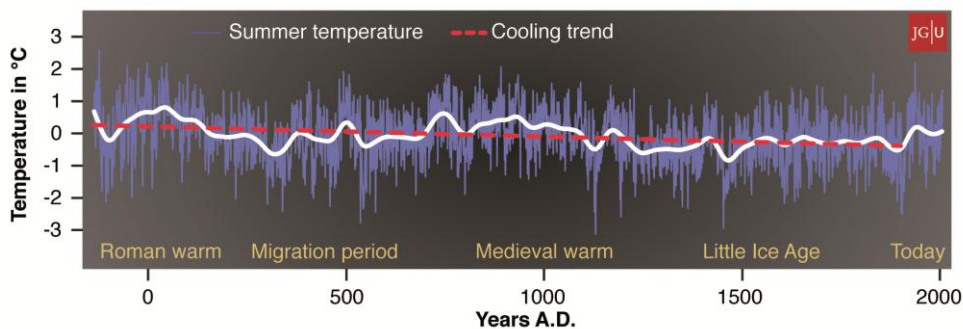

Fig. 4. Temperaturutvikling over mer enn 2000 år viser negativ trend.

Menneskeskapt CO2 skal ifølge IPCC-modellene gi en varm «hot spot» i troposfæren, men dette er ikke påvist med målinger med værballeronger (Thorne et al. 2005, Joanne Nova: «The Skeptic's Handbook»). FN spådde i 2005 at det skulle være 50 millioner klimaflyktninger i 2010, men disse er totalt fraværende.

Så hvorfor stemmer ikke IPCC sine modeller og spådommer? Det er mange årsaker til det.

Feil i FN IPCC sine modeller

Flere vitenskapsfolk har påpekt feil i klimamodeller gjengitt i IPCC-rapporter. Noen viktige feil er (astrofysiker [Joseph E. Postma](#), 2011):

- IPCC forenkler jorden til å være flat, uten dag og natt, i sine modeller
- Solen gjøres kaldere enn den er: Virkelig innstråling fra solen til jorden er 1370 W/m², vs. modell innstråling 1370 : 4 W/m² = 342,5 W/m²

Ifølge Postma så er konsekvensen av disse 2 grunnleggende feil at IPCC må forklare gjennomsnittstemperaturen på jorden på ca. 15 °C med en drivhuseffekt i atmosfæren som gir mer enn 33 °C oppvarming (fra -18 °C), mens korrekt termodynamisk beregning, med virkelig innstråling og en rund jord med dag og natt, beviser på en vitenskapelig måte i samsvar med naturlovene hvorfor gjennomsnittstemperaturen er ca. 15 °C. Dermed må drivhuseffekten være vesentlig mye mindre enn hva IPCC-modellene forutsetter.

En annen stor feil i IPCC-modellene er den antatte forsterkende effekt av økt vanndamp på 3-4 ganger virkningen av CO2. Målinger fra satellitt av virkelig temperatur og varmestråling ut i rommet viser at det er ingen forsterkende effekt, men derimot en netto negativ (dempende) effekt med en sensitivitet på ca. 0,7 ifølge professor i meteorologi Richard S. Lindzen, MIT (Lindzen and Choi, 2011), og da faller spådommene om katastrofal global oppvarming sammen som et korthus. Denne dempende effekt kommer fra skyer og flere titalls andre faktorer som reagerer på temperaturendringer. At [skyer gir negativ feedback](#) bekreftes gjennom satellittmålinger publisert av forskerne Laken og Pallé, 2012.

Satellittmålinger over 10 år har heller ikke påvist noen som helst effekt av varierende CO2 på global temperatur, men at variasjoner i skydekke på 1 – 2 % har stor innflytelse og kan forklare mesteparten av temperaturendringene (ref. klimatolog og leder for UAH-satellittmålingene dr. Roy W. Spencer i boken «The great global warming blunder»). Klimamodellene har undervurdert betydningen av skyer ([Szoeke et. al. Journal of Climate](#), 2012). Spencers hypotese om skyene er bekreftet av [Eastman og Warren i Journal of Climate](#) 2012.

FN IPCC forutsetter at det er etter 1950 at øking av menneskeskapt CO2 har vært så stor at det har påvirket global oppvarming på en urovekkende måte. Siden 1950 har temperaturen steget med ca. 0,6 °C. Det tilsier en øking på 1 °C pr. 100 år, og det er langt under det klimamodellene har spådd. Dersom all temperaturøkning skyldes øking av CO2 så har det ikke vært noen forsterkende effekt av vanndamp. Det er også galt i følge klimamodellene. Dersom vanndamp skal ha en forsterkende effekt på 3 ganger virkningen av CO2 så har CO2 bare bidratt med mindre enn 0,2 °C øking siden 1950. Siden 1950 har CO2 økt med mindre enn 2 ppm/år. Det tilsvarer at temperaturen i gjennomsnitt har økt ca. 0,002°C/ppmCO2. Imidlertid så er virkningen av CO2 ikke lineær, men logaritmisk, dvs virkningen er gradvis avtagende, og på dagens nivå på 390 ppm CO2 så er virkningen av CO2 på temperaturen nesten brukt opp slik at en dobling til 800 ppm CO2 bare vil bidra med ca. 0,8 °C inkludert en teoretisk 3 ganger forsterkning pga vanndamp. Andre har anslått ca. 1 °C. Det er stor usikkerhet i alle slike modeller og beregninger. Det lave bidraget fra CO2 på temperaturen kan være forklaringen på at det ikke har vært mulig å måle innflytelsen av varierende CO2. Det er helt andre faktorer som er avgjørende for global temperatur. Sett i relasjon så kan vanlig døgn temperaturvariasjon være på mer enn 20 °C, årsvariasjon på > 50 °C, og øking pga CO2 vil forsvinne i de naturlige observasjonene.

Det er således stor usikkerhet i modellene til IPCC. Global temperatur synes å være selvregulerende. Ettersom målinger har vist at netto feedback er negativ så kan ikke temperaturen løpe løpsk, noe den heller ikke har gjort i de 4,5 milliarder år jorden har eksistert, med til dels mye mer CO2 enn nå. Temperaturendringer har utviklet seg før endring i CO2, i samsvar med Henrys naturlov om absorpsjon av gass i væske, noe som nylig er bekreftet av dansk forskning ([Sune Olander Rasmussen](#), 2012).

Klimamodellene skulle tilsi at utgående stråling fra jorden avtar i ukene etter en øking av temperaturen på grunn av at mer vanddamp skulle ta opp mer varme. I stedet viser analyser av utgående stråling målt med NASA satellitter i de siste 20 år at det motsatte skjer. Jorden avgir mer varme etter at overflatetemperaturen øker. Det er et ytterligere bevis for at den antatte forsterkningen i atmosfæren som mer vanddamp skulle gi, ikke finner sted i virkeligheten ([Dr. David M. W. Evans](#), tidligere Australian Greenhouse Office). Styrke og variasjon i jordens indre geotermiske effekt er også sterkt undervurdert ([Joseph A. Olson, 2012](#)).

FN IPCC innrømmer usikkerhet

Nylig ga FN ut en rapport om risikoen for ekstrem hendelser og katastrofer ([SREX](#)) hvor de uttrykte at man ikke kunne spå utfallet av global temperatur de neste 20 – 30 år på grunn av stor usikkerhet, og at naturlige årsaker vil dominere i dette tidsrommet. FN har åpenbart innsett at tidligere spådommer har vært uriktige. Men, når de ikke kan spå på kort sikt er det enda mer usikkert å begi seg på langtids spådommer om global temperaturutvikling, spesielt når det viser seg at CO2 ikke har noen målbar innflytelse, og det er en mengde ukvantiserte fenomen som påvirker temperatur og klima, og som ikke er med i IPCC-modellene.

SREX-rapporten berører en annen viktig usikkerhet, nemlig sammenhengen mellom global temperatur og klima. IPCC med meningsfeller har påstått at økt global temperatur uvegerlig vil føre til katastrofale klimaendringer med flere orkaner, mange meter havstiging (Al Gore: > 6 m) og generelt «varmere, våtere, villere vær». Spådommene spriker i alle retninger. Det skal bli mer nedbør eller mindre nedbør, varmere vintre/somre eller kaldere osv. SREX-rapporten melder imidlertid at det ikke er mer eller sterkere orkaner nå enn i tidligere tider før økt utslipp av CO2 fra mennesker, se [fig. 5](#). Det er ikke belegg for å påstå at andre værphenomen er mer eller mindre hyppige nå sammenlignet med tiden før 1950 heller. Som tiden går vil det alltid komme nye værrekorder et sted. En årsak til at det stadig registreres rekorder og omtales ekstremvær er simpelthen bedre målemetoder og bedre [kommunikasjon](#) som gir større medieoppslag.

InterAcademy Council publiserte i 2010 en kritikk av FN IPCC sine metoder og fremgangsmåter når det gjelder å utarbeide sine rapporter. [FN IPCC har nå i 2012 innrømmet å ha gjort feil](#), på en indirekte måte, ettersom de har tatt til etterretning den kritikk som InterAcademy Council nylig har kommet med og har meldt at de har implementert anbefalingene fra InterAcademy Council.

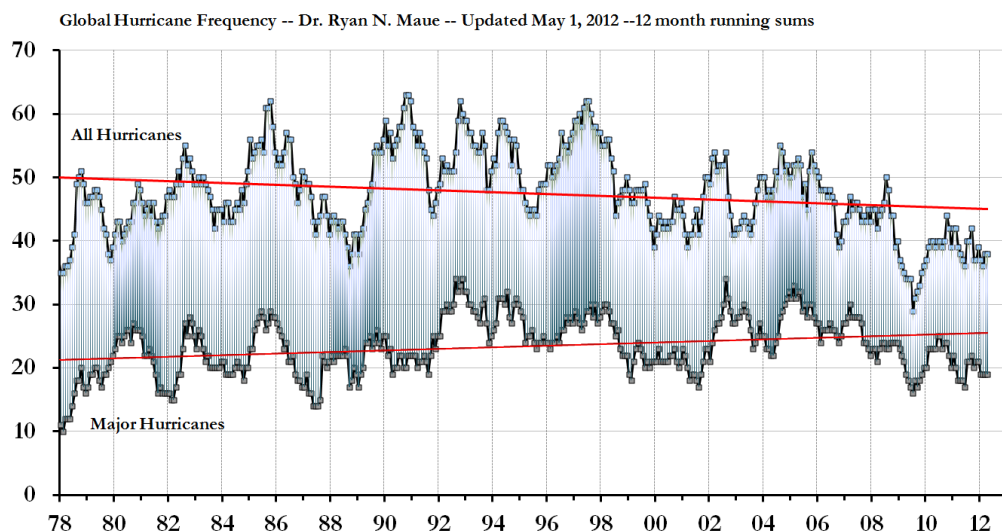

Fig. 5. Frekvens av orkaner. Øverst; alle. Nederst; de kraftigste.

FN IPCC er upålitelig

Hva kan årsaken være til at IPCC tar så mye feil? IPCC hevder de bruker verdens beste klimaforskere og bare fagfellevurdert informasjon når rapportene utarbeides. Men det stemmer ikke. En av de få virkelig undersøkende journalister innen klima Donna Laframboise har i boken «The Delinquent Teenager» avslørt at 20-årige studenter har vært medforfattere i IPCC sine rapporter (Klein, Bourer, Kovats). Flere forfattere er utnevnt på grunnlag av kvoter og ikke kompetanse («politisk korrekt» andel fra u-land og kjønn). Profesjonelle aktivister fra WWF (Richard Moss og Jenifer Morgan), Greenpeace (Bill Hare) og Environment

Defence League har hatt viktige roller. WWF har infiltrert IPCC og fått 130 bidragsyttere i rapportene til å bli assosiert med WWF, med det resultat at 2/3 av kapitlene har minst en WWF-assosiert forfatter, og 1/3 har WWF-assosiert hovedforfatter. 30 % av refererte kilder er ikke av fagfellevurdert (peer review) kvalitet, men sågar propagandaskriv fra miljøaktivister. Laframboise har vist at integriteten til IPCC ikke er til å stole på, og at IPCC har sviktet alminnelig tillit. Svært mange klimaforskere er i tillegg tilknyttet institutter eller forskningsprogram som har som formål å bevise menneskeskapt global oppvarming, eller tar det for gitt, som en forutsetning, slik den opprinnelige formålsvedtekten til norske Cisero var. Det legger en stor politisk og økonomisk føring på klimaforskerne, som dermed neppe kan kalles uavhengige eller objektive. Generelt når noen forskere er økonomisk avhengige av å få «politisk riktige» resultater, så er det mange som gjør nettopp det. Det viser Climategate skandalene.

Naturlige svingninger i CO₂

Historisk har det vært store svingninger i andelen CO₂ i atmosfæren. Opprinnelig var det kanskje så mye som 80 % CO₂ før bakterier gradvis reduserte mengden gjennom fotosyntesen, slik at også andre organismer kunne dannes og leve på jorden (Bill Bryson i boken «A short history of nearly everything»). Senere har CO₂ svingt opp og ned, delvis som følge av Henry's lov om absorpsjon av gass i væske som konsekvens av endringer i global temperatur, og ikke som årsak til det. Videre har vulkansk aktivitet med store utslipp av CO₂ vært varierende. Ifølge professor i geologi Ian Plimer, er det mer enn 3 millioner vulkaner og andre kilder på havbunnen som slipper ut CO₂, og som man ikke har oversikt over. Dyre- og planteliv i havet, også koraller, blomstrer i nærheten av naturlige CO₂-kilder. Istider er blitt initiert når det har vært 1000 ganger mer CO₂ enn nå.

Solen styrer klimaet

Historisk har solen styrt klimaet på jorden. Ikke så rart siden det er solen som sørger for det levelige klimaet vi har. Fig. 6 viser hvordan variasjon i solaktivitet stemmer godt med klimavariasjoner representert ved oksygenisotopen ¹⁸O fra stalagmitter i kinesisk gruve ([Steinhilber et al. PNAS 2012](#)). Tilsvarende bevis for solens innflytelse på klimaet er funnet i pollen fra ørkenen [Taklamakan i Kina](#) ([Dr. Sebastian Lüning and Prof. Fritz Vahrenholt, 2012](#)).

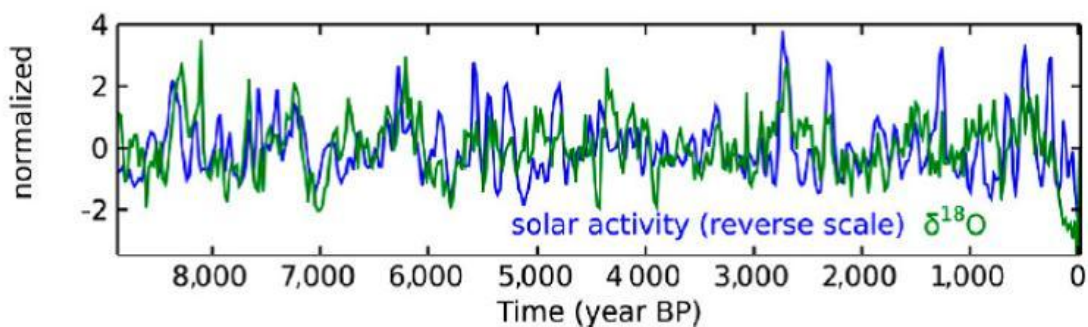

Fig.6. Sammenheng mellom solaktivitet og klimaparameter.

Solen kan styre klimaet på jorden på forskjellige måter. Variasjoner i jordens bane, vinkel og andre svingninger omkring solen, med tillegg av innflytelse av månen, påvirker forholdene på jorden (Milankovic sykler). Aktiviteten på solen påvirker kosmisk stråling som igjen har betydning for skyer (dansk professor i fysikk dr. Henrik Svensmark). Innflytelsen av kosmisk stråling på kimdannelse i atmosfæren som kan danne skyer er også demonstrert i CERN (CLOUD experiment, Kirkby et. al. 2011). Klimaalarmister har hevdet at total solinnstråling (TSI) er så konstant (bare 0,1 % variasjon) at dette ikke kan påvirke global temperatur, men det er langt flere parametre enn TSI som har innflytelse (N. Scafetta og B. West, Physics Today, March 2008). Solens UV (ultrafiolette) stråling varierer med 5-8 % og kan påvirke atmosfæren og klima ([Celia Martin-Puertas et. al. Nature Geoscience,5, 2012](#)).

Norsk forskning på naturlige periodiske variasjoner.

Leder for Klimarealistene, ass. prof. dr. Ole Henrik Ellestad, tidligere direktør ved Norsk Forskningsråd, har summert opp noe norsk forskning på periodiske variasjoner:

Periodiske variasjoner. Det siste året har forskerne Ole Humlum, Jan-Erik Solheim og Kjell Stordahl ved hjelp av spesialmetoder for analyse av periodiske fenomener publisert interessante resultater som viser naturlige variasjoner i tidsserier av temperaturer fra Grønland, Svalbard og enkelte andre områder. Metodene fanger opp alle typer mekanismer og inkluderer de kjente basert på sol, havstrømmer og vinder. (Se ulike artikler på forskning.no)

Spesielt interessant er bekreftelsen av den vel 1000 årlige syklusen som ga varmetoppene i Minoiske-, Romer-, Middelalderperioden og som markeres også i vår tid. Dette er langsomme svingninger med mellomliggende kalde perioder som bl.a. Den lille istid og folkevandringsperioden ("Dark age"). Den langsomme oppvarmingen siden Lille Istid er derfor hovedsakelig et naturlig fenomen som best kan relateres til solen, som nå er inne i ett av sine mest markante "Grand Maximum" etter siste istid. Variasjonene har ingen sammenheng med målinger av CO₂-innholdet fra iskjerner på Grønland.

På kortere tidsskala bekreftes det at temperaturvariasjonene på Svalbard er del av flere sykluser, bl.a. en på ca. 60 år som er knyttet til endringer i Golfstrømmen (Multidecadal Atlantic Oscillation, AMO) og Pacific Decadal Oscillation (PDO). Dette er i tråd med havstrømsmålinger i Nordishavet gjennomført i et større internasjonalt prosjekt. Observasjonene viser økt innstrømning mot et maksimum rundt 2007/2008 og deretter en reduksjon. Oppvarmingen i Arktis (og globalt) de senere dekadene er derfor forårsaket av økt havinnstrømning - den samme som i 1920-1940 årene og tilbake i 1860-80 årene da menneskeskapt CO₂ tilførsel var minimal.

De norske forskeres resultater har vakt internasjonal interesse i ledende forskermiljøer (IPCC-kritiske). IPCC-tilhengere derimot har kritisk hevdet at kunstige fenomener er generert gjennom de matematiske metoder, og at det er for korte tidsserier. Det første argumentet tilbakevises ved at periodisiteten finnes igjen i flere observasjoner i biosfæren. Det andre ved at selv om en periode på 4000 år på Grønland er relativt kort i geologisk sammenheng, så er den lang nok til å vise flere sykluser og adskillig lengre enn perioden for IPCCs hypotese som i realiteten bare baserer seg på de siste 30 års oppvarmingsperiode. De sedvanlige uvitenskapelige insinuasjoner mot arbeidene er grunnløse.

Så resultatene står stadig "støtt". Til tross for dette har norske media, med unntak av Forskning.no ikke omtalt resultatene. Annen og mer alarmerende informasjon i tråd med IPCC-hypotesen, er foretrukket. Tausheten er påfallende. Enhver alvorlig vitenskapelig feil i arbeidene ville blitt slått stort opp.

Solflekker. De nevnte forskere har også publisert arbeider om solflekksyklusenes påvirkning av klima. Aksepten av at kosmisk stråling influerer på skydannelsen er generelt styrket. Gode sammenhenger millioner av år tilbake har forligget i mange år. Den bakenforliggende mekanisme om påvirkning av dråpedannelse er nå bekreftet av målinger i CERN og andre laboratorier. Dessuten observeres jo effekten meget markant under utbrudd av sterke solvinder (Forbush). Men laboratoriearbeidene vil fortsette for å finne ut mer om skydannelser - sannsynligvis også om de øvrige mekanismer som ikke bare er basert på kosmisk stråling.

Utflating av temperaturer og havnivå. De nevnte forfattere har også brukt standard statistiske metoder for å belyse global temperaturutvikling. Benyttes det vitenskapelig statistiske signifikansbegrepet på de fem vanligvis benyttede temperaturserier gir det utflating siste 19 til 15 år. Regresjonsanalyse viser at temperaturen ikke har økt siste 11-7 år. Dette er i tråd med hva professor Phil Jones, IPCC-kretsens mest sentrale person for globale temperaturmålinger, uttalte i 2010 om at temperaturen ikke hadde steget på 15 år. Den siste store studien fra Berkeley bekrefter også de siste 10-års utflating. Studien konkluderer også med at naturlige variasjoner må inkluderes for å forklare temperaturendringene.

Havtemperaturer i de øverste 700 m og havnivå flater også ut, likeledes metankonsentrasjonen. Og det er verd å minne om at satellittmålinger har ca. 30 % lavere verdier enn IPCC-benyttede bakkemålinger. Den pågående mediekampanje for å promotere en oppvarming i den senere tid er derfor forankret i IPCC-leirens ønske, - ikke i vitenskapen.

Antarktis er et helt kontinent med betydelige regionale forskjeller. Det er sparsomt med målinger nå og tilbake i tid, men både Middelaldervarmeperioden og Den Lille istid er påvist. Satellitter og andre studier viser at isbremmen rundt har vokst og er i meget godt hold. Ismengden i innlandet påvirkes mye av nedbørmengde som ligger på ørkennivå. På grunn av de lave temperaturer er det ingen avsmelting. Satellittmålingene viser at det er blitt ca. 0,4 °C kaldere siden 1980. Det burde tillegges størst vekt i et område med lite målinger. David Bromwich, president i International Commission of Polar Meteorology, konkluderte med avkjøling, likeledes nestlederen ved Alfred Wegner instituttet med 30 års erfaring i Antarktis. Også de nærmeste stedene på fastlandet (og flere sydlige målestasjoner) viser avkjøling som i Cape Town/Calvinia i Sør-Afrika, Adelaide i Australia og Punta Arenas i Chile.

Media har lenge profilert en oppvarming. Arbeidene har imidlertid fått mye motbør fordi det er for lite data for adekvat statistisk modellering. Data fra selektivt utvalg av stasjoner eller fra den Antarktiske halvøy som dekker kun 2 % av arealet, og som kan influeres av varme fra Sør-Amerika, har vært hyppig profilert. Antarktis er et viktig kontinent fordi teorien for drivhusgasser tilsier en relativt sett stor effekt i Antarktis. Avkjøling eller lik temperatur er i realiteten en falsifisering av CO2-teoriens betydning på samme måte som nedenstående informasjonen om Arktis. Det er kanskje derfor omtalen på Wikipedia ikke bare er mangelfull, men også feilaktig - en etterlevning fra tiden før direktøren for klimadelen ble sparket pga. omfattende manipuleringer over lang tid.

Arktis og Grønland. Temperaturserien HadCRUT3 viser at Arktis var like varmt i 1930-årene som i senere års varmeperiode. Målingene på Grønland viser også dette. Originale temperaturmålinger bekrefter disse forhold, med unntak av et fåtall steder der urbane faktorer vel kan ha bidratt til en svak oppvarming. Nylig fant man i danske arkiver flyfoto fra 1930-årene fra et større område på Sør-Øst Grønland. De var tatt for å underbygge rettssaken mellom Norge og Danmark om råderetten. Sammenlikning med dagens satellittbilder viser at breene var like mye redusert den gang som nå. Resultater og observasjoner fra anerkjente publikasjoner, ledende polarforskere som Nansen, Hoel og Werenskiold samt borer i iskjerner nord i Sibir viser det samme, men det har møtt sterk motbør fra IPCC-leiren. Smelting av Grønlandsisen med påfølgende havnivåstigning har vært ett av alarmistenes hyppigst brukte argumenter. Observasjonene viser nå klart at variasjonene domineres av naturlige sykluser som ikke er knyttet til CO2.

I likhet med de norske forskerne så har også andre vist at det er god korrelasjon mellom PDO+AMO og temperatur, se fig. 7 fra Joseph D'Aleo og Don Easterbrook; *Energy & Environment*, Vol. 21, 2010. Over de siste hundrede år så korrelerer PDO+AMO mye bedre med endringer i temperatur enn CO2.

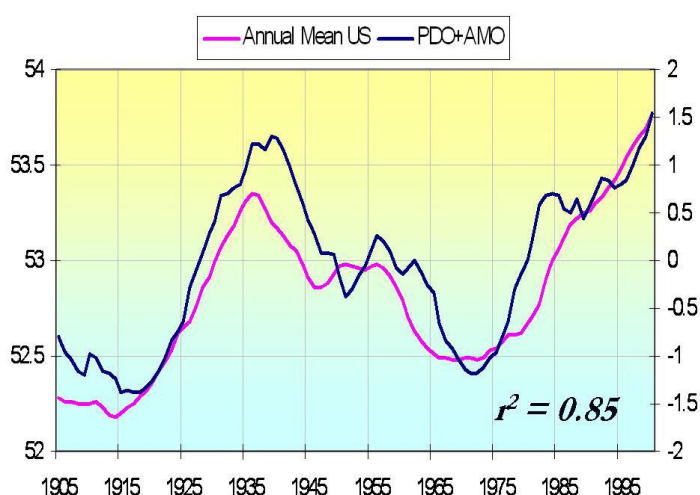

Fig. 7. Sammenheng mellom temperatur i USA og havene omkring representert ved PDO+AMO

Miljøbevisste distanserer seg fra FN IPCC

Det er mange miljøbevisste mennesker som har gjennomskuet klimahysteriet. CO2 er ingen gift, tvert imot så er CO2 en livsviktig gass. Vann (H2O) og CO2 er omtrent like ufarlige, og begge stoffer er produkter fra

forbrenning av fossil energi i form av hydrokarboner. H₂O ansees ikke som forurensende stoff, og det er da logisk og konsekvent at heller ikke CO₂ burde karakteriseres som det.

Blant avhopperne fra IPCC-leiren er professor James Lovelock som sto bak konseptet om Gaia, jorden som en levende organisme. Lovelock uttalte nylig at hans katastrofespådommer bare var basert på grove ekstrapoleringer og hadde ingen relevans. Han inkluderte bl.a. Al Gores utsagn i denne kategorien. Lovelock mener nå at klimahysteriet minner om en substituttreligion. Sosialdemokrat, politiker og en av de sentrale personene i tysk miljøbevegelse, professor Fritz Vahrenholt gikk fra å være IPCC-tilhenger til kritiker etter at han var trukket inn som fagekspert i en IPCC-rapport om fornybar energi. Rapporten var full av feil, en representant for Greenpeace hadde vært sentral i utarbeidingen, og dette syntes å dominere den vitenskapelige prosess. IPCC ville ikke korrigere feilene Vahrenholt hadde påpekt. Professor Paul Reiter ved det kjente Pasteurinstituttet (8 Nobelpriser), ledende spesialist innen epidemiologi og malaria trakk seg, likeledes dr. Richard Landsea, leder av IPCC-gruppe for orkaner samt en ledende havnivåekspert Nils-Axel Mørner. Konklusjonene fra kritikken av IPCC er at de reflekterer ikke de vitenskapelige, faglige fakta. En av grunnleggerne av Greenpeace, Patric Moore, har også tatt avstand fra organisasjonens klimapropaganda.

Flere og flere får et mer realistisk syn på CO₂ og klima. Mer enn [1000 internasjonale klimaforskere](#) og mer enn [31000 akademikere i USA](#) har skrevet under på klimaskeptiske erklæringer. En undersøkelse som viste at [97 % av klimaforskerne](#) tror på menneskeskapt global oppvarming, og som er stort slått opp i media, viste seg å stamme fra en undersøkelse hvor bare 77 hadde svart. Det er åpenbart at svært mange ledende klimaforskere er forutinntatte klimaalarmister og aktivister, f.eks. Phil Jones, Michael Mann, James Hansen, Kevin Trenberth. I USA og Storbritannia er det nå mindre enn halvparten av innbyggerne som tror på noen alvorlig klimatrussel.

«Føre var»

Kostnadene ved å forsøke å redusere global oppvarming er enorme. Den tidligere rådgiveren til den britiske statsministeren Margareth Thatcher, lord Christopher Monckton of Brenchley, har presentert noen økonomiske beregninger for [World Federation of Scientists](#) (10 000 medlemmer) i august 2012. Presentasjonen til [Monckton](#) tar utgangspunkt i modellene til FN IPCC og klimapolitikken til enkelte land (forskjellige «cap & trade» programmer). Beregningene viser hva det vil koste å redusere temperaturen med 1 °C ved å redusere menneskeskapt CO₂ i atmosfæren gjennom forskjellige tiltak. Disse kostnadene ved å fjerne CO₂ er også sammenlignet med kostnadene ved å forhindre skader på grunn av uvær som kanskje kan skyldes endret klima (skadeverdi). Basert på «US carbon-trading Bill» så vil det koste USD 69 trillioner å fjerne så mye CO₂ at en hypotetisk fremtidig temperaturøkning på 1 °C kan unngås. Det er over 5 ganger mer enn å forhindre klimaskader på grunn av antatt mer uvær. Tilsvarende kostnad for EU's klimaprogram er USD 138 trillioner pr. °C, eller over 17 ganger kostnaden ved å forhindre uværsskader. Mest kostbart er Australias klimatiltak; USD 2000 trillioner pr. °C, eller 48 ganger mer enn å avverge uværsskader. Men, ettersom klimamodellene har vist seg å være uriktige så vil sannsynligvis ikke reduksjon av CO₂ ha noen virkning i det hele tatt! Alternativet, som er å ikke gjøre noe og heller betale for de skader uvær fører til, vil bare koste 5-6 % av dette. Gjennomføring av tiltak for å forhindre skader fra naturlig uvær vil koste mindre enn 20 % av kostnader for å fjerne CO₂. Reduksjon av CO₂ vil bli som å betale over 5 ganger mer i forsikring enn forsikringsobjektets verdi. Det er komplett idioti. De som tjener på dette er mennesker og firma som propaganderer for farene ved øking av global temperatur og klimaendringer.

Ensidig propaganda i media

I Norge har media, Tekna og Teknisk Ukeblad inkludert, vært en saueflokk etter autoritære ledersauer og kjendiser (Gro Harlem Brundtland, Al Gore, Petter Stordalen med frue m.fl.). Media, i likhet med politikere, mangler åpenbart nok vitenskapelig innsikt selv til å avsløre klimabløffen, og har satt sin lit til forskere som er forutinntatte og betalt for å komme med de «riktige» politiske konklusjoner. Politikere elsker tanken på å avgiftsbelegge utslipp, selv om det kommer fra en harmløs gass som CO₂, og har slukt rådene fra servile forskere og bevilgningsøkende klimaaktivister. CO₂ som klimatrussel er en skattepolitisk ønskedrøm. IPCC-rapporten fra 1995 ble da også omskrevet av politiske årsaker av klimaaktivist Ben Santer fra opprinnelig tekst om at forskerne *ikke* kunne påvise fare for dramatiske klimaendringer på grunn av menneskeskapt CO₂ utslipp, til det motsatte (ref. IPCC reviewer dr. S. Fred Singer). Politikere, forskere og klimaaktivister ser alle en økonomisk gevinst i denne klimakarusellen. Smarte firma innen fornybar energi og PR-kåte kjendiser har kastet seg på pengekarusellen, mens journalistene og media har fyrt opp under skremslene fordi katastrofespådommer selger bedre enn budskap om ingen fare. Fraværet av selvstendig

tenkende og granskende journalistikk har vært like skremmende som klimaskremslene i seg selv. Det finnes mengder av fagfellevurdert vitenskapelig informasjon og forskning som viser at CO2 umulig kan føre til klimakatastrofe ([ClimateDepot](#), [Heartland](#)).

Climategate og andre former for juks

[Climategate](#) 1 og 2 har avslørt hvordan klimaforskere har jukset, forsøkt å stenge ute realistiske klimaforskere, boikottet tidsskrifter som har publisert artikler de ikke liker og sørget for at en redaktør måtte gå av, holdt tilbake offentlig informasjon sammen med mye mer av uetiske handlinger som forskere burde avholde seg fra. Klimaalarmistene har også i lengre tid manipulert temperaturmålinger og historiske data for at global temperaturutvikling tilsynelatende skal kunne korrelere bedre med utslipp av CO2 fra mennesker, som først begynte å stige på 1950-tallet. Michael Mann fjernet den varme middelalderen og kalde lille istid med sin «[hockeykøllegraf](#)» ved å rekonstruere temperatur ved hjelp av målinger av årringer i trær, men han utelot målingene som antydte lavere temperatur etter 1950. [James Hansen ved NASA GISS](#) har stadig justert bort de varme årene på 1930/1940-tallet. Nylig har forskere manipulert vekk det faktum at global temperaturøkning har stoppet opp de siste 15 år ved å modellere inn tvilsomme korreksjoner for [havtemperatursvingninger \(ENSO\)](#), [vulkanutbrudd \(AOD\)](#) og [total solstråling \(TSI\)](#), på tross av at slike klimamodeller har vist seg å være uriktige.

Utrolig nok har sentrale aktører i Climategate-skandalene (Michael Mann et al 2008) brukt data opp/ned uten å innrømme feil eller gjøre korreksjoner etter at de er blitt gjort oppmerksomme på det ([Steve McIntyre, 2009](#)).

[Fakegate](#) er det siste nå (februar 2012). En fremtredende klimaalarmist, dr. Peter Gleick, har på kriminelt vis med forfalsket identitet, stjålet dokumenter og videresendt forfalsket dokument for å sette klimarealister i den uavhengige organisasjonen Heartland i et dårlig lys. Avsløringen av dette er slått stort opp i USA, mens media i Norge slukte den forfalskede informasjon rått, uten å kontrollere riktigheten og opprinnelsen selv. Selvutnevnte etikkesperter blant klimaalarmistene mener det er OK å lyve i klimasaken ([James Garvey i the Guardian](#)).

Britisk høyesterett har avsagt dom om at 9 påstander i Al Gores film «An inconvenient truth» var løgner. Egentlig er det [35 usanne påstander](#) i filmen som Gore fikk Nobelprisen for. Fortsatt blir norske skoleelever indoktrinert av denne propagandaen. Klimaalarmister driver tydeligvis propaganda etter prinsippet «hensikten helliger målet» og Lenins tese om at en løgn blir betraktet som en sannhet bare løgneren blir gjentatt mange nok ganger. Klimaskremslene vil sannsynligvis ende opp i historien som den verste vitenskapelige skandale noensinne, verre enn «[the Piltown man](#)».

Informasjon og forskningsresultater som er uavhengig av politisk forutinntatte forskningsprogram kan leses på [www.wattsupwiththat](#), verdens mest leste klimanettsted og valgt som beste vitenskapelige nettsted i 2011 og 2012. Nettstedets leder, Anthony Watt, trodde også en gang på menneskeskapt global oppvarming inntil han begynte å undersøke fakta selv (se også [www.surfacestations.org](#) og [www.climaterealists.com](#)). En god norsk nettside er [www.klimarealistene.com](#).

Økonomiske motiv blant klimaalarmister

Det er bevilget enorme pengebeløp til klimasaken fra forskjellige regjeringer (innbyggernes skattepenger), f.eks. USA > 79 mrd. USD før 2010. Norges statsminister, Jens Stoltenberg, er av IPCC utpekt til å samle inn 100 mrd. USD årlig til et FN som er beryktet for korrupsjon, også med norsk medskyldig. På grunn av at det er så store pengebeløp tilgjengelig innenfor klimahysteriet så er det naturlig at mange aktører er ute etter en del av kaka; forskere, politikere, miljøaktivister, industrihatere generelt, smarte forretningsfolk innen miljøbusiness og klimavotehandling, journalister med mange flere. Blant profilene som er blitt rike på klimapenger er Al Gore, NASA GISS-leder James Hansen og IPCC-leder Pachauri. Politikere er motivert av makt, kontroll- og styringsiver, skatter og avgifter. Forskere og miljøaktivister er på konstant jakt etter bevilgninger. Det vil alltid finnes forskere som finner det de er betalt for å finne. Mulighetene for [svindel og korrupsjon](#) er mange, og de mulighetene benyttes også. De som må betale er til syvende og sist oss vanlige mennesker som puster ut litt CO2, og det er de fattigste det går verst utover, relativt sett. De rike, som hotelleier Petter Stordalen med frue, Virgin Air eier Branson, m. fl., klarer seg alltid ved å skyve kostnadene over på andre. Beløp som er tilgjengelige for klimarealister er mikroskopiske i forhold til hva klimaalarmister har til rådighet gjennom bevilgninger fra myndigheter og regjeringer, d.v.s. skattebetalernes penger.

Glem CO2

Det har ikke vært mulig å måle virkningen av endring i CO2 på global temperatur ved hjelp av de mest avanserte måleinstrumenter som er å oppdrive fra satellitter i løpet av 10 år. Det er derfor utrolig naivt å tro at man skal kunne styre klimaet på jorden ved å justere noen små brøkdeler av endringene i CO2 gjennom kostbare politiske vedtak, spesielt ettersom klimaet er avhengig av mye mer enn CO2 og global temperatur. Til og med FNs klimapanel IPCC har nylig innrømmet at det ikke er mer ekstremvær nå enn før CO2 fra menneskelig aktivitet skulle ha blitt alvorlig på 1950-tallet. CO2-skremslene synes bare å være en politisk skapt hypotetisk myte.

CO2 er ingen giftig forurensning, men en harmløs klimagass som er meget viktig for livet på jorden gjennom fotosyntesen. Mer CO2 gir mer plantevekst og mer mat. All CO2-virksomhet (CO2 fangst, Stoltenbergs "månelanding", kjøp og salg av klimavoter med tilhørende profitt for klimameglerne etc.) kan opphøre straks, og de enorme ressurser (tusener av milliarder \$!) som er planlagt brukt på å redusere CO2, - til ingen nytte, kan brukes på virkelige problemer som å bekjempe sult, sykdom, fattigdom, energimangel etc., samt motvirke negative endringer som følge av naturlige vær- og klimavariasjoner, som alltid har og fortsatt vil forekomme.